

Izgradnja i unutrašnjost crkve

Autor Administrator
Ponedjeljak, 09 Studeni 2009
Zadnja Promjena Petak, 22 Siječanj 2010

Izgradnja i unutrašnjost nove crkve

VI. Cvetniæ, kao i njegov prethodnik prije pedeset godina, ubrzo uviða da je crkva premalena (osobito uslijed priljeva vjernika nakon izbjegličkog vala pokrenutog velikosrpskom agresijom nad Hrvatskom). VI. Cvetniæ hrabro ulazi u gradnju nove crkve, iako poratno vrijeme i prilike nisu bile naklonjene gradnji. Velika ljubav i požrtvornost župnika te dobrota i darežljivost župljana urodile su velebnim djelom - prekrasnom crkvom. Idejne župnikove zamisli u nacrtu je pretoèio zagrebaèki arhitekt ing. Ivan Antoliiæ. U zanimljivom spoju klasiènog i modernog stila, s tlocrtom latinskoga križa, nova se crkva skladno uklapa u arhitektonsku cjelinu sa župnim dvorom, klasicistièkom graðevinom sredine XIX. Stoljeæa. Izgradnja crkve zapoèinje u ljeto 1995. Godine kada kardinal Franjo Kuhariæ na Jeronimovo, 30. rujna, blagoslivlja kamen temeljac. Zbog izrazito nizinskog i moèvarnog tla, u temelje crkve, radi njene stabilnosti, ukopana su 93 pilota (armirana betonska stupa dubine 8 m). Unutrašnjost crkve Za svega godinu dana, u nedjelju 29. Rujna 1996. godine, nova crkva sv. Jeronima sveèano je blagoslovljena, takoðer po nadbiskupu Franji kard. Kuhariæu. Tada se pristupilo postupnom ureðenju i kompletiranju unutrašnjosti crkve pod struènim nadzorom tvrtke Arbi d.o.o. U svetištu je postavljen novi oltar, svetohranište, ambon, krstionica - sve od mramora oblikovanog u klesarskoj radionici luciæ iz Domaslovca, i veliko raspelo ponad oltara te je u nedjelju 21. Ožujka 1999. godine uprilièena posveta crkve po nadbiskupu zagrebaèkom msgr. Josipu Bozaniæu. U podnožju oltarne menze umjetnik Petar Doliiæ donosi prikaz posljednje veèere (odljev od mjedi). Vrata svetohraništa na kojima je istaknut križ s granom masline i ribom (takoðer odljev od mjedi), djelo su akademskog kipara Anðelka Odaka. Unutrašnjost crkve ispunjena je novim hrastovim klupama s tri stotine sjedeæih mjesta. Djelo je to stolarske radionice Gala-drvo majstora Branka Galekoviæa iz Mraclina. Na svodu je postavljen luster, unikatan rad od mjedi, složen u obliku križa, u skladu s tlocrtom crkve. Luster je promjera 3 x 3 m i težine oko dvjesto kilograma, izraðen u radionici Dekor iz Zaboka. U apsidi svetišta crkve postavljen je vitraj s prizorom Emausa - uèenici prepoznaju Uskrslog Gospodina u lomljenju kruha. Djelo je to, kao i vitraji Križnoga puta i prizori iz Marijina života na prozorima u laði crkve, akademskog umjetnika Josipa Botteri Dinija. Iznajest je postaja Križnog puta. Zapoèinje Molitvom u Getsemaniju, a završava uskrsnuæem. Veliki vitraj o Mariji prikazuje Navještenje i roenje Isusovo, uzastopno Marijino i Duhove - Mariju Majku Crkve. Kako se slika sv. Jeronima iz stare crkve nije uklapala u ambijent novoizgraðene župne crkve, akademski slikar Jeronim Tišljar izraðuje lik sv. Jeronima u staklu kao interakciju s arhitekturom. Sv. Jeronim koji je preveo Sveto pismo s grèkog na latinski jezik (tada razumljiv obiènim ljudima pa zato prijevod dobiva naziv Vulgata) dolazi u susret vjerniku noseæi u desnoj ruci Bibliju, a kaži prstom lijeve ruke, èuvajuæi pero, upuæuje na Utjelovljenu rijeè Božju - Isusa Krista - kojega simboliziraju A i W - prvo i zadnje slovo grèke abecede, to jest Isus - poèetak i Svršetak svega stvorenoga.